

5. korizmena nedjelja – (ne)osuditi/(ne)osuđivati drugoga ili sebe: zabranjeno ili zapovijeđeno činiti

Iz 43,16-21

Ps 126,1-2a. 2b-3. 4-5. 6

Fil 3,8-14

Iv 8,1-11

Netko je lijepo rekao: „Kamo gledaš, tamo ideš!“ Logično je i jasno je svakome da ovo zaista u životu tako i jest. Ne možeš na cesti imati pogled usmjeren prema Zagrebu, a hodati prema Varaždinu. Ne možeš promatrati ljepotu zvjezdanog neba u ljetnu večer, a glavu i oči uperiti u zemlju i travu. Drugim riječima – ne možeš ići prema dobroj, sretnoj i zadovoljnoj **budućnosti**, ako neprestano kopaš po negativnoj i promašenoj **prošlosti**.

Vidimo da u svim korizmenim nedjeljama kružimo oko riječi '**obraćenje**'. Svake nedjelje iz drugoga kuta gledanja (kušnje i napasti, neplodna smokva, izgubljeni sin....), a ove nedjelje gledamo na obraćenje s kuta **osuđivanja i prosuđivanja**. Osuđivanja i nepraštanja **sebi ili drugima**.

Sveto pismo nam progovara jasno: prorok Izaija veli => 'Ne spominjite se onoga što je bilo, niti mislite na ono što je prošlo. Evo činim nešto novo.... Narod koji sam sebi saznao moju će navješćivati hvalu.' Nadalje sv. Pavao govori slično: 'Što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem, k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu.' A Isus u evanđelju oprašta ženi koju su po Zakonu opravdano trebali osuditi.

A mi? A ja? A oni oko mene? Kad se obratimo, kad se želimo promijeniti ili kad promijenimo život i okrećemo se Kristu, puno puta činimo pogrešku na koju nas baš današnja nedjelja upozorava: nemoj suditi, osuđivati, prosuđivati...., niti sebe niti druge. Nemoj kružiti oko svoje i tuđe grešne prošlosti i grijeha, već se okreni k radosnoj i čistoj budućnosti bez grijeha!!! A čini se da čovjek danas gotovo da uživa biti **zatočenik svoje prošlosti**, i čini se da je zanemario onaj temeljni Isusov poziv da **gradi svoju budućnost na temeljima prošlosti**, a ne da po prošlosti samo kopa i prekapa po onome negativnome, te se tako u budućnost ne može dobro i radosno otisnuti.

No, da bi Isusov vjernik mogao prihvatiti ovaj njegov savjet => *biti okrenut budućnosti u kojoj će slaviti i hvaliti Boga, u kojoj će prihvaćati ono što Bog za njega stvara novo* => tada dolazi nužno u sukob s **mukom osuđivanja i neosuđivanja** (bilo sebe, bilo drugih).

Čini se na prvi pogled da je dosta teško pronaći dobar i zadovoljavajući put u toj tajni osuđivanja i neosuđivanja, opominjanja i prihvaćanja, a sve nas nekako vodi i usmjerava, i vrlo često zbunjuje, ona poznata krilatica – **osuditi grijeh, a ne grešnika!** Što to zapravo znači? Kako se tu ponašati? Kako zapravo doći do toga što nam je Isus pokazao: **čovjeka ljubiti, prihvaćati, opominjati i usmjeravati, a grijeh osuđivati i izbjegavati**???? Jer puno puta čujemo ili drugima velimo: 'Ti nemaš pravo suditi! Ili pak čitamo: 'Ovaj je rekao tu i tu izjavu, on je osudio ovu grupu ljudi – on je homofob, konzervativac, srednjovjekovni zatucanac!' Da ne nabrajamo dalje i konkretnije. Dakle, što nam je činiti? Imam li ja uopće pravo nešto reći kao vjernik, kao čovjek ili pak to imaju pravo reći i u novinama pisati samo ministri, predsjednici, pučki pravobranitelji i slični... **Ako** imam pravo reći, osuditi, prosuditi – **kada to imam pravo?** **Ako** nemam pravo i ne smijem osuditi, prosuditi, reći – **kada i zašto to ne smijem reći i izreći?** Jer vidimo da je masa Hrvata katolika pobjegla u „mišje rupe“ i uvukla se u dobro nam poznatu „hrvatsku šutnju“ u „sakristiju“. Što činiti?

Pokušajmo cijelu ovu problematiku oko osuđivanja, praštanja i obraćenja svesti u neke točke i činjenice koje će nas dovesti do jasnog zaključka i usmjerenja:

1. Valja si dozvati u pamet da svaki čovjek, kad si je iskren, zna da nam **savjest** govori da su, na primjer, laž, ubojstvo, krađa i preljub nešto loše. Tu istinu svatko u srcu nosi, makar se iste ponekad ili uvijek i ne pridržavao.
2. Isus je za sebe rekao da je put, istina i život. Objavio nam je jasno da ono što u svojim savjestima i srcima nosimo jest dobro i ispravno onda ako se slaže s istinom koju nam je Isus objavio od Boga. A ta je istina uvijek i uvijek za čovjekovo dobro u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti.
3. Dakle => Dakle, mi možemo suditi je li, sukladno Božjoj istini, neko **djelo** dobro ili je loše, ali prosudbu same **osobe**, i njezinog srca (zašto i kako je on/ona to učinila) moramo **prepuštiti Božjoj milosti i pravdi**.
4. I sad ono najvažnije: bit svega je **s kojim motivom ja nekoga o/prosuđujem**. Naime, u evanđelju je jasno vidljivo da farizeji iz krivih razloga osuđuju ovu ženu=> primarni cilj im je osuditi Isusa, a ne nikakva pravda ili poštivanje zakona glede žene.

Iz svega proizlazi da bi trebale biti jasne dvije poruke ove nedjelje:

- **Moj cilj /glede braće i sestara/ ne smije biti osuđivanje osobe prema njezinom izgledu, vanjštini ili prema njezinim društvenim atributima, nego naš cilj mora biti procjena djela ili čina neke osobe. To znači => Kad vidimo da su nečija djela suprotna onom Isusovom putu i istini koja vodi u život, kad su u suprotnosti s Božjom istinom, onda je naša obveza, kao kršćana, ukazati toj osobi da je u sukobu s Bogom, da ju takav put neće dovesti cilju, odnosno Cilju => vječnom životu.**
- **Moj cilj /glede mene samoga/ treba biti svakodnevno motriti moj osobni put obraćenja, ne osuđivati i neprestano samo kopati po prošlim krivim činima i djelima već usklađivati svoje riječi, misli i djela s riječima, mislima i djelima Isusovim te neprestano gledati naprijed njegovim očima i živjeti njegovu istinu, jer doista => 'kamo gledaš tamo ideš, tamo i stigneš!'**